

“भीठे बच्चे- तिमी बाबा समान मुरलीधर अवश्य बन्नु छ, मुरलीधर बच्चा नै बाबाका सहयोगी हुनु, बाबा उनीहरू सँग राजी हुनु हुन्छ।”

प्रश्न:- कुन बच्चाहरूको बुद्धि एकदम निर्मान हुन्छ?

उत्तर:- जो अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान गरेर सच्चा महादानी बन्छन्, होशियार सेल्समेन बन्छन् उनीहरूको बुद्धि एकदम निर्मान हुन्छ। सेवा गर्दा-गर्दा बुद्धि शुद्ध हुन्छ। दान गर्दा कहिल्यै पनि अभिमान आउनु हुँदैन। सदैव बुद्धिमा रहोस्- शिवबाबाले दिनु भएको दिइरहेको छ। शिवबाबाको याद रहनाले कल्याण हुन्छ।

गीत:- तुम्हीं हो माता...

ओम् शान्ति। केवल माता-पितावाला गीत सुनाउनाले मात्र नाम सिद्ध हुँदैन। पहिला शिवाय नमः गीत सुनाएर फेरि मात-पितावाला सुनाउनाले ज्ञानको बारेमा थाहा लाग्छ। मनुष्यहरू त मन्दिरहरूमा जान्छन्, लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा जान्छन्, कृष्णको मन्दिरमा जान्छन्, सबैको अगाडि तिमी मात-पिता... भनिदिन्छन्, विना अर्थ। पहिला शिवाय नमः वाला गीत सुनाएर फेरि मात-पितावाला सुनाउनाले महिमाको बारेमा थाहा लाग्छ। नयाँ कोही पनि आयो भने यो गीत राम्रो छ। सम्झाउनमा सहज हुन्छ। बाबाको नाम नै हो शिव, यस्तो त भन्दैनन् शिव सर्वव्यापी हुनु हुन्छ। फेरि त सबैको महिमा एक हुन जान्छ। उहाँको नाम नै हो शिव। दोस्रो कसैले आफूलाई शिवाए नमः नाम राख्न सक्दैन। उहाँको मत र गत सबै मनुष्यहरूको भन्दा भिन्न छ। देवताहरूको भन्दा पनि भिन्न छ। यो ज्ञान सिकाउनेवाला माता-पिता नै हुनु हुन्छ। संन्यासीहरूमा त माता छैनन् त्यसैले उनीहरूले राजयोग सिकाउन सक्दैनन्। शिवाए नमः त कसैलाई पनि भन्न सक्दैनन्। देहधारीलाई शिवाए नमः कहाँ भनिन्छ र! यो सम्झाउनु पर्छ। तर तिमी बच्चाहरूमा पनि नम्बरवार छन्। कतिपय राम्रा-राम्रा बच्चाहरूले पनि प्वाइन्ट छुटाइदिन्छन्। आफूलाई समझदार धेरैले सम्झन्छन्। यसमा दिलको सफाई चाहिन्छ। हरेक कुरामा सत्य बोल्नु, सच्चा भएर रहनु छ, यसमा समय लाग्छ। देह-अभिमानमा आउनाले फेरि दैहिक आकर्षण आदि सबै कुरा आउँछ। अहिले यस्तो कसैले भन्न सक्दैन- हामी देही-अभिमानि छौं, फेरि त कर्मातीत अवस्था हुन्छ। नम्बरवार छन्। कोही त धेरै कपूत बच्चा पनि छन्। थाहा भई हाल्छ, कसले बाबाको सेवा गर्छ। जब शिवबाबाको दिलमा चढ्छन् तब रुद्र मालाको नजिक हुन्छन् र राजगद्दी लायक बन्छन्। लौकिक पिताको दिलमा पनि सपूत बच्चा नै चढ्छन्, जो पिताको साथमा सहयोगी बन्छन्। यो पनि बेहदका बाबाको अविनाशी ज्ञान रत्नको धन्दा हो। त्यसैले धन्दामा मदत दिनेवाला देखि बाबा पनि राजी हुनु हुन्छ। अविनाशी ज्ञान रत्न धारण गर्नु र धारण गराउनु छ। कोही सम्झन्छन् हामीले बीमा गरेका छौं। त्यसको त तिमीलाई मिल्छ। यहाँ त धेरैलाई दान गर्नु छ, बाबा जस्तै अविनाशी ज्ञान रत्नको दानी बन्नु छ। बाबा आउनु हुन्छ ज्ञान रत्नले झोली भर्न, धनको कुरा होइन। बाबालाई सपूत बच्चा नै मन पर्छ। व्यापार गर्न जान्दैन भने ऊ मुरलीधर, सौदागरको बच्चा कसरी कहलाउन सक्छ? लाज लाग्नु पर्छ, म धन्दा त गर्दिन। सेल्समेन जब होशियार देखिन्छ तब फेरि उसलाई भागीदार बनाइन्छ। यत्तिकै कहाँ

२०७५ मंसिर ११ मंगलबार २७-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन साझेदारी मिल्छ र! यस धन्दामा लाग्नाले फेरि निर्माण बुद्धि हुन्छन्। सेवा गर्दा-गर्दा बुद्धि शुद्ध बन्छ। बाबा-मम्मा आफ्नो अनुभव सुनाउँछन्। बाबा हुनु हुन्छ सिकाउनेवाला। यो त जान्दछौं— यी बाबा राम्रो धारणा गरेर राम्रो मुरली सुनाउँछन्। ठीक छ, सम्झ यिनमा शिवबाबा हुनु हुन्छ, उहाँ त हो नै मुरलीधर तर यी बाबालाई पनि त थाहा छ नि। नत्र यति उच्च पद कसरी पाउँथे? बाबाले सम्झाउनु भएको छ— सदैव सम्झ शिवबाबा सुनाउनु हुन्छ। शिवबाबाको याद रहनाले तिम्रो पनि कल्याण हुन्छ। यिनमा त शिवबाबा आउनु हुन्छ। मम्मा छुट्टै बोलिछन्, मम्माको हैसियतमा। उनको नाम प्रख्यात गर्नु छ किनकि नारीलाई लिफ्ट दिइन्छ। भन्छन् नि जे-जस्ती भए पनि मेरी हौ, सम्हाल्नु नै छ। पुरुषहरूले नै यस्तो भन्छन्। स्त्रीहरूले यस्तो भन्दैनन्, जे-जस्तो भएपनि...। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! जे-जस्तो भए पनि मेरो हौ, सम्हाल्नु नै छ। नाम पनि प्रख्यात बाबाको नै हुन्छ। यहाँ बाबाको नाम त प्रख्यात छ नै। फेरि शक्तिहरूको नाम प्रख्यात हुन्छ। उनीहरूलाई सेवाको राम्रो चान्स मिल्छ। दिन-प्रतिदिन सेवा धेरै सहज हुनु छ। ज्ञान र भक्ति, दिन र रात, सत्ययुग-त्रेता दिन, वहाँ हुन्छ सुख। द्वापर कलियुग हो रात, दुःख। सत्ययुगमा भक्ति हुँदैन। कति सहज छ। तर तकदिरमा छैन भने धारणा गर्न सक्दैनन्। प्वाइन्टहरू त धेरै सहज मिल्छन्। मित्र-सम्बन्धीहरूको पासमा गएर सम्झाऊ, आफ्नो घरलाई उठाऊ। तिमी त गृहस्थ व्यवहारमा रहनेवाला हौ, त्यसैले धेरै सहज रीतिले कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ। सद्गतिदाता त एकै पारलौकिक बाबा हुनु हुन्छ। उहाँ नै शिक्षक पनि हुनु हुन्छ, सतगुरु पनि हुनु हुन्छ। बाँकी सबैले वास्तवमा दुर्गति गर्दै आएका छन्, द्वापर देखि। भ्रष्टाचारी, पाप आत्माहरू कलियुगमा छन्। सत्ययुगमा पाप आत्माको नाम हुँदैन, यहाँ नै अजामिल, गणिका, अहिल्या जस्ता पाप आत्माहरू छन्। आधाकल्प स्वर्ग भनिन्छ। फेरि भक्ति सुरु भएपछि गिर्न सुरु हुन्छ। गिर्नु पनि छ अवश्य। सूर्यवंशी गिरेर चन्द्रवंशी बन्छन्। फेरि गिर्दै आउँछन्। द्वापर देखि सबै गिराउनेवाला नै मिल्दै आए। यो पनि तिमी अहिले जान्दछौ। दिन-प्रतिदिन तिमीमा तागत आउँदै जान्छ। साधु आदिलाई सम्झाउनको लागि पनि युक्तिहरू निक्किलै रहन्छन्। आखिरमा गएर बुझ्नेछन्— वास्तवमा परमपिता परमात्मा सर्वव्यापी कसरी हुन सक्नुहुन्छ? सम्झाउनको लागि प्वाइन्ट धेरै छन्। भक्ति पहिला अव्यभिचारी फेरि व्यभिचारी बन्छ। कलाहरू कम हुन्छन्। अहिले कुनै कला रहेको छैन। कल्प-वृक्ष र सृष्टि चक्रमा पनि देखाइएको छ— कला कसरी कम हुन्छ? अति सहज छ सम्झाउन, तर तकदिरमा छैन भने सम्झाउन सक्दैनन्। देही-अभिमानी बन्दैनन्। पुरानो देहमा अट्किरहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यस पुरानो देहबाट ममत्व तोडेर आफूलाई आत्मा सम्झ। देही-अभिमानी बनेनौ भने पद पनि उच्च पाउन सक्दैनौ। विद्यार्थीले यस्तो कहाँ चाहन्छन् र— लास्टमा बसिराखूँ। मित्र-सम्बन्धी, टिचर, विद्यार्थी आदि सबैले बुझ्नेछन् यसको पढाइमा ध्यान छैन। यहाँ पनि बुझ्नुहुन्छ श्रीमतमा चल्दैनन् भने फेरि यही हाल हुन्छ। को प्रजा बन्छ, को दास दासी, सबै थाहा पाइहाल्नुहुन्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— आफ्ना मित्र-सम्बन्धीहरूको कल्याण गर। यो कायदा छ। घरमा ठूलो दाइ छन् भने सानो भाइलाई मदत गर्नु उनको कर्तव्य हो— यसलाई भनिन्छ चेरिटी बिगेन्स एट होम। बाबा भन्नुहुन्छ— धन दिये धन ना खुटे... धन दिएनौ भने मिल्ने छैन, पद पनि पाउन सक्दैनौ। चान्स धेरै राम्रो मिल्छ। रहमदिल बन्नु छ। तिमी संन्यासी,

२०७५ मंसिर ११ मंगलबार २७-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
साधुप्रति पनि रहमदिल बन्छौ। भन्दछौ आएर बुझुहोस्- हजुरले आफ्नो पारलौकिक पितालाई चिन्नु
भएको छैन, जुन पिताले विश्वलाई हरेक कल्प सदा सुखको वर्सा दिनु हुन्छ। कसैलाई पनि थाहा छैन।
भन्दछन् अफिसरहरू पनि भ्रष्टाचारी छन्, त्यसो भए श्रेष्ठाचारी कसले बनाउँछ त?

आजकल त साधु समाजको ठूलो मान छ। तिमीले लेख्छौ- बाबाले यी सबैमाथि पनि दया गर्नुहुन्छ, तब
त तिनीहरू आश्चर्य मान्नेछन्। पछि गएर तिमी नाम प्रख्यात हुन्छ। तिमी पासमा धेरै आइरहन्छन्।
प्रदर्शनी पनि भइरहन्छ। आखिरमा कोही जाग्नेछ अवश्य। संन्यासीहरू पनि जाग्नेछन्। जान्छन् कहाँ,
एउटै मात्र पसल छ। धेरै प्रगति हुँदै जान्छ। राम्रा-राम्रा चित्र निस्कन्छन् सम्झाउनको लागि, जो कसैले
पनि आएर पढोस्। जब संसारमा आगो लाग्छ तब मनुष्य जाग्नेछन्, तर टूलेट। बच्चाहरूको लागि पनि
यस्तै हो। अन्तिम समयमा कति दौडिन सक्छौ। रेसमा पनि कोही सुरुमा बिस्तारै-बिस्तारै दौडिन्छन्।
विजयको पुरस्कार थोरैलाई मात्रै मिल्छ। यो तिमी पनि घोडदौड हो। रूहानी यात्राको दौड दौडाउनको
लागि पनि ज्ञानी तू आत्मा चाहिन्छ। बाबालाई याद गर, यो पनि ज्ञान हो नि। यो ज्ञान अरू कसैलाई
छैन। ज्ञानले मनुष्य हीरा जस्तो बन्छ। अज्ञानले कौडी जस्तो बन्छ। बाबा आउनु भएर सतोप्रधान प्रारब्ध
बनाउनु हुन्छ। फेरि त्यो थोरै-थोरै भएर कम हुँदै जान्छ। यी सबै प्वाइन्टहरू धारण गरेर कर्ममा आउनु छ।
तिमी बच्चाहरूले महादानी बन्नु छ। भारतवर्षलाई महादानी भनिन्छ किनकि यहाँ नै तिमी बाबाको
अगाडि तन-मन-धन सबै अर्पण गर्छौ। बाबा पनि फेरि सबैथोक अर्पण गरिदिनु हुन्छ। भारतखण्डमा धेरै
महादानी छन्। बाँकी मनुष्य सबै अन्धश्रद्धामा फँसेर रहेका हुन्छन्। यहाँ त तिमी ईश्वरका शरणागतिमा
आएका छौ। रावणबाट दुःखी भई आएर रामको शरण लिएका छौ। तिमी सबै शोक वाटिकामा थियौ।
अब फेरि अशोक वाटिकामा अर्थात् स्वर्गमा जानु छ। स्वर्ग स्थापना गर्नेवाला बाबाको शरणागति
लिएका छौ। कोही त सानो छँदै जबरजस्ती आएका छन्, त्यसैले उनीहरूलाई यहाँ शरणागतिमा सुख
आउँदैन। भाग्यमा छैन, उनीहरूलाई माया रावणको शरण चाहियो। ईश्वरको शरणागतिबाट निस्किएर
मायाको शरणमा जान चाहन्छन्। आश्चर्यको कुरा छ नि।

यो शिवाय नमः गीत राम्रो छ। तिमी बजाउन सक्छौ। मनुष्यले त यसको अर्थ बुझ्न सक्दैनन्। तिमीले
भन्छौ- हामी श्रीमतमा यथार्थ अर्थ सम्झाउन सक्छौ। उनीहरू त गुडियाहरूको खेल खेल्छन्। ड्रामा
अनुसार यी गीतहरूबाट पनि मदत मिल्छ। बाबाको बनेर सेवाधारी नबनेमा दिलमा कसरी चढ्न
सकिन्छ? कति बच्चाहरू कपूत बन्छन् भने कति दुःख दिन्छन्। यहाँ त आमा मरे पनि हलुआ खाऊ,
श्रीमती मरे पनि हलुआ खाऊ। रूनु कराउनु छैन। ड्रामामा मजबूत रहनु पर्छ। मम्मा-बाबा पनि जान्छन्,
अनन्य बच्चा पनि पहिले नै जान्छन्। पार्टी त बजाउनु नै छ। यसमा चिन्ताको के कुरा छ? साक्षी भएर
हामी खेल देख्छौ। अवस्था सदैव हर्षित रहनु पर्छ। बाबालाई पनि ख्याल आउँछ, नियमले भन्छ-
एकदिन आउँछ अवश्य। यस्तो होइन, मम्मा-बाबा कुनै परिपूर्ण भै सके। परिपूर्ण अवस्था अन्तमा हुन्छ।
यस समयमा कसैले पनि आफूलाई परिपूर्ण भन्न सक्दैन। यो नोक्सान भयो, कुनै खिटपिट भयो,
अखबारमा बी.के. को लागि हाहाकार भयो, यो सबै कल्प पहिले पनि भएको थियो। चिन्ताको के कुरा,
शत प्रतिशत अवस्था अन्तमा हुन्छ। बाबाको हृदयमा तब चढ्नेछौ जब रहमदिल बन्छौ, आफूसमान

२०७५ मंसिर ११ मंगलबार २७-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन बनाउँछौ। बीमा गच्यौ, त्यो कुरा भिन्दै हो। त्यो त आफ्नो लागि नै गछौ। यो त ज्ञान रत्नहरूको दान अरूलाई दिनु छ। बाबालाई पूरा याद गरेनौ भने विकर्मको बोझ जुन शिरमा छ, त्यो खुल्नेछ। प्रदर्शनीमा पनि सम्झाउनेवाला लायक चाहिन्छ। होशियार बन्नु पर्छ। आनन्द आउँछ रातमा याद गर्दा। यस रूहानी साजनलाई फेरि प्रभातमा याद गर्नु छ। बाबा हजुर कति मीठो हुनु हुन्छ, केबाट के बनाइरहनु भएको छ। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) हृदय देखि नै सदा सच्चा रहनु छ। सत्य बोल्नु छ, सत्य भएर चलनु छ। देह-अभिमानको वश भएर स्वयंलाई समझदार सम्झिनु हुँदैन। अहंकारमा आउनु हुँदैन।
- २) साक्षी भएर खेल हेर्नु छ। ड्रामामा पक्का रहनु छ। कुनै पनि कुराको चिन्ता नगर। अवस्था सदा हर्षित राख्नु छ।

वरदानः— प्रतिज्ञाको स्मृतिद्वारा फाइदा प्राप्त गर्ने सदा बाबाको आशीर्वादको पात्र भव

जति पनि प्रतिज्ञा मनबाट, बोलबाट अथवा लेखेर गछौं, ती सबैलाई स्मृतिमा राख्यौ भने प्रतिज्ञाको फल प्राप्ति गर्न सक्छौ। जाँच गर— कति पटक प्रतिज्ञा गरेको थिएँ, अनि कति पटक पालन गरेँ! वायदा र फाइदा— यी दुवैको सन्तुलन (ब्यालेन्स) भयो भने वरदाता बाबाद्वारा वरदान (ब्लेसिङ्ग) मिलिरहन्छ। जसरी संकल्प श्रेष्ठ गछौं, त्यसरी नै कर्म पनि श्रेष्ठ होस्, तब सफलता स्वरूप बन्छौ।

स्लोगनः— स्वयंलाई यस्तो दिव्य दर्पण बनाऊ जसबाट बाबालाई नै देखियोस्, तब भनिन्छ सच्चा सेवा।